PRINSIP ALKITAB BABAGAN PERTANIAN

BIBLICAL PRINCIPLES OF AGRICULTURE

Aja sengit marang pagawean
kang abot lan peternakan,
kang wus katetepake dening
Kang Mahaluhur. Sirakh 7:15

Carane Mudhunake Rega Pangan

Larang pornografi lan adegan sensual ing film amarga hiburan kaya iki bakal nyebabake pailan. (Tobit 4:13)
Paceklik bakal nambah rega panganan kanthi eksponensial. (2 Para Raja 6:25)
Aja masturbasi amarga bakal nggawe sampeyan kesed. (Kawicaksanan Salomo 3:14 , Wulang Bebasan 24:30-34)
Gawe kabijakan ORA KERJA ORA MANGAN. (2 Tesalonika 3:10)

Maksimalkan sumber daya alam. Kabeh tanah pinggir kali kanggo tani. Nggawe pompa banyu utawa sumur kanggo saben omah utamane kanggo wong sing adoh saka kali. (Yésaya 32:20)
Ngumpulake banyu udan. (Kaimaman 26:3-5)
Kewan sapi. (Wulang Bebasan 14:4)

Ningkatake kaluhuran lan nilai tetanèn. (Surat Aristias 5:9-10, 13)
Nyengkuyung warga supaya tuwuh panganan dhewe. (Wulang Bebasan 6:6-8 , Wulang Bebasan 27:23-27)
Saben kutha kudu bisa nyedhiyakake panganan dhewe-dhewe. (Purwaning Dumadi 41:48)

Pentateukh

Gusti Allah banjur ngandika, "Bumi metokna suket, tetuwuhan kang ngetokna wiji, lan wit woh-wohan kang metokna woh-wohan, kang winih ana ing bumi." Bumi metokaké suket lan tetuwuhan sing metokaké wiji, lan wit-witan sing metokaké woh, sing wijiné ana ing njeroné, lan Gusti Allah mirsani yèn kuwi apik. Gusti Allah banjur ngandika, "Lah, Aku wis menehi sampeyan saben herb sing ngasilake wiji, sing ana ing salumahing bumi, lan saben wit, sing ana wohe wit sing ngasilake wiji; kanggo sampeyan iku kanggo daging. Purwaning Dumadi 1:11-12,29

Ida Sang Hyang Widi Wasa ngandika sapuniki: “Ayo kita nitahake manusa sajeroning gambar Ida Sang Hyang Widi Wasa sane marupa ring Ida Sang Hyang Widi Wasa. Mulané Gusti Allah nitahaké manungsa miturut gambaré dhéwé, miturut gambaré Gusti Allah sing nitahké dhèwèké; lanang lan wadon padha digawe. Lan Gusti Allah mberkahi wong-wong mau, lan Gusti Allah ngandika marang wong-wong mau: Bebranahana, lan tangkar-tumangkara, lan ngebakana bumi, lan ngwasana, lan ngwasani iwak ing segara, lan manuk ing awang-awang, lan kabeh makhluk urip sing obah ing bumi. Purwaning Dumadi 1:26-28

Lan Pangeran Yehuwah Allah nuwuhake saka ing lemah sakehe wit-witan kang enak dideleng lan becik kanggo pangan; wit panguripan uga ana ing satengahe patamanan, lan wit kawruh bab becik lan ala. Purwaning Dumadi 2:9

Jawa 1994: Panjenenganė banjur ngandika marang Adam, "Amarga kowé ngrungokaké pangandikané bojomu lan mangan wohé wit-witan sing Dakdhawuhaké marang kowé: Sira aja mangan wohé. ing sedhih sampeyan bakal mangan saka iku salawas-lawase urip; Eri lan eri kang bakal metokaké marang kowé; lan sampeyan bakal mangan woh-wohan ing ara-ara; Karo kringete raimu anggonmu mangan roti nganti bali menyang lemah; awit saka ing kono sira kapundhut; Purwaning Dumadi 3:17-19

Mulané Yéhuwah ngongkon dhèwèké metu saka patamanan Éden, arep ngolah lemah, saka ngendi dhèwèké dijupuk. Purwaning Dumadi 3:23

Iskak banjur nyebar nyebar ing tanah kono, lan ing taun iku uga tampa tikel satus; Purwaning Dumadi 26:12

Mulané Sang Prabu Pringon nggolèki wong sing wicaksana lan wicaksana, supaya ngwasani tanah Mesir. Kareben Sang Prabu Pringon nindakaké mangkono, sarta ngangkat wong kang nguwasani nagara iku, sarta ngetrapaké sapralimané tanah Mesir sajrone pitung taun kaluberan. Lan supaya padha nglumpukaké sakehing pangan ing taun-taun kabecikan sing bakal teka, lan padha numpuk gandum ing tangane Sang Prabu Pringon, lan supaya padha nyimpen pangan ing kutha-kutha. Lan pangan iku bakal disimpen kanggo negara kanggo pitung taun pailan, kang bakal ana ing tanah Mesir; supaya tanah ora sirna amarga pailan. Purwaning Dumadi 41:33-36

Sakehe tedhane pitung taun kang ana ing tanah Mesir banjur diklumpukake, lan pangane ditimpen ana ing kutha-kutha; Purwaning Dumadi 41:48

Jawa 1994: Lan pitung taun paceklik wiwit tumeka, kaya sing wis diomongaké déning Yusuf, lan sakèhé negara ana pailan; nanging ing tanah Mesir kabeh ana roti. Bareng tanah Mesir kabeh padha pailan, wong-wong padha sesambat njaluk roti marang Sang Prabu Pringon; apa kang didhawuhake marang kowe, lakonana. Purwaning Dumadi 41:54-55

Sang Yusuf nuli nyukupi pangan marang bapakne, sadulur-sadulure lan sakulawargane kabeh, miturut kulawargane. Lan ing salumahing bumi ora ana roti; amarga pailan banget, nganti tanah Mesir lan tanah Kanaan kabeh padha semaput marga saka pailan. Sang Yusuf banjur nglumpukake sakehe dhuwit kang tinemu ana ing tanah Mesir lan ing tanah Kanaan, kanggo gandum kang padha dituku, banjur digawa menyang ing omahe Sang Prabu Pringon. Bareng dhuwit ana ing tanah Mesir lan ing tanah Kanaan padha kentekan, kabeh wong Mesir padha sowan marang ing ngarsane Sang Yusuf lan matur: “Kula paringi roti, punapa dene kawula sami badhe pejah wonten ing ngarsa panjenengan? kanggo dhuwit gagal. Sang Yusuf banjur ngandika: “Bawanira wènèhana; lan aku bakal menehi sampeyan kanggo sapi, yen dhuwit gagal. Bawane padha digawa menyang ing ngarsane Sang Yusuf, banjur diparingi roti kanggo ijol-ijolan jaran, wedhus-wedhuse, lan sapi-sapi lan kuldi, lan padha diparingi roti kanggo sakehing raja-kayane ing taun iku. Bareng wis rampung taun iku, wong-wong mau padha sowan marang ing taun kang kapindho, sarta matur: “Dhuwit kawula sami boten badhe ndhelikaken dhateng bendara kula, bilih arta kula sampun entek; gusti kawula ugi gadhah pepanthan sapi; boten wonten ingkang kantun wonten ing ngarsanipun gusti kawula, kejawi badan kula lan tanah kula: Punapaa dene kula sami badhe pejah wonten ing ngarsa paduka, kula saha tanah kula? Aku lan tanahku padha tuku roti, lan aku lan tanahku bakal dadi bature Sang Prabu Pringon, lan wenehana wiji, supaya aku bisa urip lan aja nganti mati, supaya tanah iki ora dadi sepi. Lan Yusuf tuku tanah Mesir kabeh kanggo Firaun; Amarga wong Mesir padha ngedol pategalane dhewe-dhewe, amarga padha kakehan pailan, mulane tanah iku dadi kagungane Sang Prabu Pringon. Dene wong-wong mau, padha dipindhah menyang kutha-kutha saka pojoking tapel watese Mesir nganti tekan pojok liyane. Purwaning Dumadi 47:12-21

Jawa 1994: Yusuf banjur ngandika marang wong-wong mau: Lah, ing dina iki kowé padha daktuku lan palemahanmu kanggo Sang Prabu Pringon. Dene sawuse tumekane, sapralimane sira wenehana marang Sang Prabu Pringon, lan patang perangane dadia kagunganira, kanggo wiji ing pategalan lan kanggo panganira, lan kanggo wong-wong kang ana ing omahira lan kanggo pangan kanggo anak-anakira. Purwaning Dumadi 47:23-24

Lan nem taun sampeyan bakal nyebar tanah sampeyan lan nglumpukakake wohe: Nanging ing taun kapitu sampeyan kudu ngaso lan ngapusi; supaya wong-wong miskin ing bangsamu bisa mangan, lan apa sing ditinggal bakal dipangan dening kewan ing ara-ara. Mangkono uga kebon anggurmu lan kebon zaitunmu. Pangentasan 23:10-11

Lan kowé padha ngabekti marang Pangéran, Allahmu, lan Panjenengané bakal mberkahi roti lan banyumu; lan Ingsun bakal nyingkirake lelara saka ing tengahira. Pangentasan 23:25

Dene samangsa sira ngenèni pametuning tanahira, aja nganti babar pisan ing pojok-pojoking pategalanira, lan pametune panènira aja sira thukul. Aja ngethok kebon anggurmu lan aja ngethok woh-wohan ing kebonmu; iku padha sira tinggalake kanggo wong miskin lan wong manca: Ingsun iki Yehuwah, Gusti Allahira. Kaimaman 19:9-10

Sira padha netepi pranataningSun. Kewanira aja nganti sira nyebar wiji ing pategalanira, aja sira nyebar wiji campuran, lan aja nganti ana sandhangan kang dicampur lena lan wulu. Kaimaman 19:19

Dene manawa kowe wus padha lumebu ing tanah kono lan wus padha nanduri wit-witan sawarnane kanggo pakan, wohe iku kudu kokanggep ora tetak; Kaimaman 19:23

Dene samangsa sira ngenèni pametune pategalanira, ing pojok-pojoking pategalanira aja sira resiki, lan pametune aja sira thukul, sira pasrahna marang wong miskin lan wong liya: Ingsun iki Yehuwah, Gusti Allahira. Kaimaman 23:22

Nem taun anggonmu nyebar pategalanmu, lan nem taun anggonmu nyukur pakebonanmu anggur lan nglumpukake wohe; Nanging ing taun kang kapitu iku dadia sabat kalem kanggo tanah iku, iku dina sabat kagem Pangeran Yehuwah; Kaimaman 25:3-4

Ing taun kang kaping seket iku dadia Yobel, sira aja nyebar lan aja ngenèni kang thukul dhewe, lan aja ngetokaké woh anggur saka wit anggurmu kang durung diolah. Amarga iku Yobel; iku dadia suci tumrap sira; Kaimaman 25:11-12

Mulané kowé kudu netepi pranatan-pranataningSun lan netepi pranatan-pranataningSun. lan sampeyan bakal manggon ing tanah kanthi tentrem. Lan tanah bakal metokaké woh, lan sampeyan bakal mangan wareg, lan manggon ing kono kanthi tentrem. Lan yen sampeyan takon: Apa sing bakal dakpangan ing taun kapitu? lah, aku ora bakal nyebar lan ora nglumpukake pametune. Ing taun kang kawolu sira nyebar lan mangan woh kang wis tuwa nganti tekan taun kang kaping sanga; nganti woh-wohané teka, kowé padha mangan woh-wohan sing lawas. Kaimaman 25:18-22

Manawa sira lumaku manut pranataningSun lan netepi pepakoningSun lan nglakoni; Ingsun bakal paring udan marang sira ing mangsane, lan tanah bakal ngetokna pametune, lan wit-witan ing ara-ara bakal metokake wohe. Lan panutonmu bakal tumeka ing mangsa panen, lan panenane bakal tumeka ing wektune nyebar; Kaimaman 26:3-5

Lan kabeh prasepuluhan ing bumi, dadi wiji utawa woh-wohan, iku kagungane Sang Yehuwah, iku suci kagem Pangeran Yehuwah. Kaimaman 27:30

Amarga Pangeran Yehuwah, Gusti Allahmu, ngirid kowe lumebu ing tanah kang becik, yaiku tanah kang akeh kali-kali, kang ana sumbere lan ing jerone banyu kang metu saka lebak lan tengger; Tanah gandum, gandum, wit anggur, wit anjir lan delima; tanah lenga zaitun lan madu; Tanah kang sira mangan roti tanpa kekurangan, ora bakal kekurangan apa-apa; tanah kang watune wesi, lan saka ing gunung-gununge kowe bisa ndhudhuk tembaga. Samangsa sira mangan nganti wareg, sira padha saosa puji marang Pangeran Yehuwah, Gusti Allahira, marga saka tanah kang becik kang diparingake marang sira. Pangandharing Toret 8:7-10

Lan bakal kelakon, manawa kowe padha ngestokake dhawuh-dhawuhku, kang dakprentahake marang kowe ing dina iki, yaiku tresna marang Pangeran Yehuwah, Gusti Allahmu, lan ngabdi marang Panjenengane klawan gumolonging atimu lan gumolonging nyawamu, Aku bakal paring udan ing tanahmu ing mangsane, yaiku udan kawitan lan udan wekasan, supaya kowe bisa nglumpukake gandummu, anggurmu lan lengamu. Ing pategalanira Ingsun bakal maringi suket kanggo kewanira, supaya sira bisa mangan nganti wareg. Pangandharing Toret 11:13-15

Satemen-temene sira kudu nyaosna prasepuluhan sakehe pametune wijinira, kang metokna pategalan saben taun. Pangandharing Toret 14:22

Sira aja nyebar wiji warna-warna ing pakebonanira, supaya wohing wiji kang sira sebar lan wohing pakebonanira aja dadi najis. Pangandharing Toret 22:9

Manawa panènmu ana ing pategalanmu tegori, mangka kowé lali nglalekakake bentelan ing pategalanmu, kowé aja bali njupuk, iku dadia kanggo wong manca, bocah lola lan randha, supaya Sang Yehuwah, Gusti Allahmu, mberkahi kowé ing sakehing pakaryanmu. Pangandharing Toret 24:19

Lan bakal kelakon, yen sampeyan temen-temen ngrungokake swarane Pangeran Yehuwah, Gusti Allahmu, lan netepi lan nindakake sakehe dhawuhe kang dakprentahake marang kowe ing dina iki, Pangeran Yehuwah, Gusti Allahmu, bakal ngluhurake kowe ngungkuli sakehing bangsa ing bumi, lan sakehe berkah iku bakal nekani kowe lan nyepengi kowe, yen kowe ngrungokake pangandikane Sang Yehuwah, Gusti Allahmu. Rahayu kowe ana ing kutha, lan rahayu kowe ana ing pategalan. Rahayu wohing badanmu, wohing lemahmu, wohing raja-kayamu, wohing sapimu lan wedhusmu. Rahayu kranjang lan gudhangmu. Pangandharing Toret 28:1-5

Ida Sang Hyang Widi Wasa sane ngawinang ragane ring semeton, inggih punika pametuning badanmu, pametuning kewanmu miwah pametuning pategalanmu, ring tanah sane sampun prajanji ring leluur semetone. Pangeran Yehuwah bakal mbuka marang sira raja-brana kang becik,

yaiku langit kang bakal paring udan marang nagaramu ing mangsane, sarta mberkahi sakehing pakaryaning tanganira; Pangandharing Toret 28:11-12

Sajarah

Mulané kowé, anak-anakmu lan para baturmu, padha ngolah tanah mau, lan woh-wohané kudu kokgawa, supaya anak bendaramu bisa dipangan, nanging Méfiboset, anaké bendaranmu, mesthi mangan ing mejaku. Saiki Ziba kagungan putra limalas lan batur rong puluh. 2 Samuel 9:10

Jawa 1994: Bareng ana pailan gedhé ing Samaria, lah padha ngepung, nganti endhasé kuldi didol wolung puluh sekel salaka, lan saprapat kab tai dara limang sekel salaka. 2 Para Raja 6:25

Jawa 1994: Wong-wong sing manggon ing Yérusalèm didhawuhi mènèhi panduman kanggo para imam lan para wong Lèwi, supaya padha dikuwataké ing angger-anggering Allah. Bareng dhawuh kasebut sumebar, wong Israel padha nggawa pametuning gandum, anggur, lenga, madu lan sakehe pametune pategalan akeh banget; lan prasepuluhan saka samubarang kabeh padha digawa metu lubèr. Lan kanggo wong Israel lan Yehuda, sing manggon ing kutha-kutha ing Yehuda, padha uga nggawa pisungsung prasepuluhan sapi lan wedhus gèmbèl, lan pisungsung prasepuluhan saka pisungsung-pisungsung suci, kang kasucèkaké marang Pangéran, Allahé, lan ditumpuk-tumpuk. 2 Babad 31:4-6

Lan kanggo nggawa woh-wohan pisanan saka lemah kita, lan woh-wohan pisanan saka sakehing wit-witan, saben taun, kanggo ing padalemaning Sang Yehuwah: uga anak pembarep saka anak lanang lan saka sapi kita, kaya kang katulisan ing angger-anggering Toret, lan pembarep sapi lan wedhus kita, kanggo nggawa menyang padalemaning Allah kita, marang para imam kang padha ngladeni ing Pedalemané Allah kita, lan kang kawitan kita padha nindakake. pisungsung, lan woh-wohan saka macem-macem wit, anggur lan lenga, kanggo para imam, menyang kamar ing padalemaning Allah kita; lan prasepuluhan saka lemah kita kanggo wong Lèwi, supaya wong Lèwi padha bisa nampa prasepuluhan ing kabeh kutha-kutha kebon kita. Nalika wong Lèwi padha njupuk prasepuluhan, imam, anaké Harun, kudu nunggil karo wong Lèwi, lan wong Lèwi kudu nggawa prasepuluhan menyang Pedalemané Allah kita, menyang kamar-kamar, menyang ing pasimpenan. Jawa 1994: Wong Israèl lan wong Lèwi bakal nggawa pisungsung gandum, anggur lan lenga menyang kamar-kamar, ing kono ana piranti-piranti pasucen, para imam sing ngladèni, para penjaga gapura lan para juru kidung; Nehemya 10:35-39

geguritan

Aku bakal ngupaya marang Gusti Allah, lan marang Gusti Allah aku bakal pasrahake prakaraku: Kang nindakake prakara-prakara kang gedhe lan ora kena digoleki; kang nggumunake tanpa wilangan: kang paring udan marang bumi, lan nekakake banyu ing ara-ara: Ayub 5:8-10

Paduka ndadosaken piyambakipun nguwaosi pakaryaning asta Paduka; Samubarang kabeh wis sira pasang ing sangisore sikile: Kabeh wedhus lan sapi, ya, lan kewan ing ara-ara; Manuk ing awang-awang, lan iwak-iwak ing segara, lan apa wae sing liwat dalan ing segara. Dhuh Yehuwah, Gusti kawula, asma Paduka punika agung ing salumahing bumi! Jabur 8:6-9

Panjenengane nuwuhake suket kanggo kewan, lan tetuwuhan kanggo manungsa, supaya bisa ngetokake pangan saka ing bumi; Anggur kang gawe bungahing atine manungsa, lan lenga kang gawe sumorot raine, lan roti kang ndayani atine. Jabur 104:14-15

Panjenengané ndadèkaké ara-ara samun dadi banyu sing isih ana, lan lemah garing dadi sumber banyu. Ana ing kono Panjenengane ngenggoni wong kang keluwen, supaya padha nyawisake kutha kang dadi panggonane; Lan nyebar ing pategalan, lan nanduri pakebonan anggur, sing bisa ngasilake woh. Panjenengane uga mberkahi wong-wong mau, nganti tangkar-tumangkara; lan ora nglilani kewané suda. Jabur 107:35-38

Lungaa marang semut, he wong kesed; Padha nggatekake lakune, lan dadia wicaksana: Kang ora duwe panuntun, kang ora duwe panguwasa, kang ora duwe panguwasa, kang nyawisake dhaharan ing mangsa panas, lan nglumpukake pangan ing mangsa panen. Wulang Bebasan 6:6-8

Sing sapa nglumpuk ing mangsa panas iku anak kang wicaksana, nanging kang turu ing mangsa panen iku anak kang gawe wirang. Wulang Bebasan 10:5

Sing sapa ngolah tanahe bakal wareg karo pangan, nanging kang ngetutake wong tanpa budi, iku tanpa budi. Wulang Bebasan 12:11

Akeh pangan ana ing lemahe wong mlarat, nanging ana sing rusak amarga ora ana pangadilan. Wulang Bebasan 13:23

Yen ora ana sapi, kandhange dadi resik, nanging tambah akeh amarga kekuwatane sapi. Wulang Bebasan 14:4

Wong kesed ora bakal mluku marga saka hawa adhem; mulane bakal ngemis nalika panen, nanging ora duwe apa-apa. Wulang Bebasan 20:4

Aku ngliwati pategalane wong kesed lan kebon anggure wong kang bodho; Lah, iku kabeh thukul ing eri, lan jelatang nutupi temboke, lan temboke watu rusak. Aku banjur nyumurupi lan nggatekake kanthi becik: Aku banjur nyumurupi lan nampa piwulang. Nanging sadhela turu, sadhela ngantuk, sadhela lempitan tangan kanggo turu: Mangkono kamlaratanira bakal teka kaya wong kang lelungan; lan kepinginanmu minangka wong bersenjata. Wulang Bebasan 24:30-34

Sing sregep nyumurupi kaanane wedhus-wedhusmu, lan ngreksa sapimu. Amarga kasugihan iku ora kanggo ing salawas-lawase, lan apa makutha tetep kanggo saben generasi? Woh-wohan katon, lan suket sing lembut katon, lan tanduran ing gunung-gunung. Wedhus gembel iku kanggo sandhanganmu, lan wedhus berok iku regane pategalan. Lan susu wedhus wedhus bakal cukup kanggo panganmu, kanggo pangan kulawargamu, lan kanggo nafkah kanggo prawanmu. Wulang Bebasan 27:23-27

Sing sapa ngolah tanahe bakal oleh pangan akeh, nanging sing sapa ngetutake wong tanpa guna, bakal kemlaratan. Wulang Bebasan 28:19

Dheweke nganggep pategalan, banjur dituku, kanthi wohing tangane nandur pakebonan anggur. Wulang Bebasan 31:16

Apamaneh pametuning bumi iku kanggo kabeh: ratune dhewe diladeni ing pategalan. Kohelet 5:9

Kabeh pagaweane manungsa mung kanggo cangkeme, nanging napsune ora wareg. Kohelet 6:7

Sing sapa mirsani angin ora bakal nyebar; lan sapa kang mirsani mendhung ora bakal ngenèni. Ing wayah esuk nyebar wiji, lan ing wayah sore aja ngendhaleni tanganmu, amarga sampeyan ora ngerti apa sing bakal sukses, iki utawa sing, apa loro-lorone bakal apik. Kohelet 11:4, 6

para nabi

Lan kupingmu bakal krungu tembung ing mburimu, mangkene: Iki dalan, lumakua ing sisih tengen, ngiwa. Sira bakal najisake tutup reca-recanira saka salaka lan rerenggane reca emas cor-coranira; sira bakal kandha marang iku, lungaa! Banjur Panjenengané bakal maringi udan wiji kanggo sampeyan nyebar ing lemah; lan roti pametuning bumi, temah bakal dadi lemu lan akeh; Mangkono uga sapi lan kuldi nom-noman kang padha nggarap lemah, bakal padha mangan pakan kang resik, kang wis ditampi nganggo sekop lan kipas. Yesaya 30:21-24

Rahayu kowe kang nyebar ing sapinggire sakehing banyu, kang ngeterake sikile sapi lan kuldi ana ing kono. Yesaya 32:20

Lan lemah sing garing bakal dadi blumbang, lan tanah sing ngelak dadi sumber banyu; Yesaya 35:7

Yagene kowe padha mbuwang dhuwit kanggo kang dudu roti? lan rekasamu kanggo apa sing ora marem? Padha ngrungokna kanthi temen-temen, lan mangana kang becik, lan atimu kareben seneng karo lemu. Yesaya 55:2

Amarga kaya udan deres lan salju saka ing langit, lan ora bali maneh, nanging mbanyoni bumi, lan nuwuhake wiji lan wiji kanggo sing nyebar, lan roti kanggo wong sing mangan: Mangkono uga pangandikaningSun sing metu saka cangkem-Ku: ora bakal bali maneh marang Aku, nanging bakal ngrampungake apa sing dakkarepake. Yesaya 55:10-11

Amarga mangkene pangandikane Sang Yehuwah marang wong Yehuda lan wong Yerusalem: Lemahmu padha dibubrah, lan aja nyebar ing eri. Yeremia 4:3

Pangandikane Sang Yehuwah maneh marang aku mangkene: "He, anaking manungsa, manawa tanah iku gawe dosa marang Ingsun kanthi nerak banget, Ingsun bakal ngacungake tanganingSun marang iku, lan bakal nyuwil tekene rotine, lan bakal nekakake pailan marang ing kono, lan bakal numpes manungsa lan kewan ing kono: Yeheskiel 14:12-13 JAV

Iki ditandur ing lemah sing apik ing pinggir banyu sing gedhe, supaya bisa ngetokake pang-pang lan bisa ngetokake woh, dadi wit anggur sing apik. Yeheskiel 17:8

Kowé bakal padha manggon ing tanah sing Dakparingaké marang para leluhurmu; lan kowé bakal dadi umatingSun, lan Aku bakal dadi Allahmu. Ingsun uga bakal ngluwari sira saka ing sakehing najisira, sarta Ingsun bakal nyeluk gandum, sarta Ingsun bakal nambahi, sarta Ingsun ora bakal ndhatengake pailan marang sira. Lan Ingsun bakal nekakake wohing wit-witan lan pametuning pategalan, supaya sira ora bakal padha kacacakake ing pailan maneh ana ing antarane para bangsa. Ing kono kowé bakal ngéling-éling marang tumindakmu sing ala lan tumindakmu sing ora apik, lan kowé bakal nistha marang awakmu dhéwé merga saka pialamu lan nisthamu. Yeheskiel 36:28-31

Sow kanggo awakmu dhewe ing kabeneran, reenen ing sih; mbubrah lemahmu, amarga wis wayahe ngupaya Pangeran Yehuwah, nganti Panjenengane rawuh lan nurunake kabeneran marang kowe. Hosea 10:12

Lan Ingsun uga wis maringi sira resik untu ing sakehing kuthaira, lan padha kekurangan roti ing sakehing panggonanira; Lan uga Ingsun ngendhegake udan marang sira, nalika isih ana telung sasi sadurunge panen, lan Ingsun nurunake udan marang kutha siji, lan kutha liyane ora Dakparingi udan. Mulane kutha loro utawa telu padha nglambrang menyang kutha siji arep ngombe banyu; nanging padha ora wareg, nanging sira ora bali marang Ingsun, mangkono pangandikane Sang Yehuwah. Ingsun wus nggebugi sira kalawan mbledhos lan lembab; nalika kebonira, pakebonan anggur, wit anjirira lan wit jaitunira saya akeh, banjur dimangsa dening ulat kurma, nanging sira ora padha bali marang Ingsun, mangkono pangandikane Sang Yehuwah. Ingsun nekakake pageblug ing tengahira kaya ing Mesir: para nom-nomanira wus Sunpateni klawan pedhang lan jaranira padha Sunsirnakake; lan Ingsun wus ndadèkaké busuking kémah-kémahmu nganti tekan irungmu, nanging kowé padha ora mratobat marang Aku, mangkono pangandikane Sang Yehuwah. Amos 4:6-10

Sanadyan wit anjir ora mekar, lan wit anggur ora ana wohe; pametuning wit jaitun bakal gagal, lan pategalan ora bakal ana pametu; wedhus-wedhuse bakal katumpes saka ing kandhang, lan ora bakal ana sapi ing kandhang: Nanging aku bakal bungah-bungah marga saka Sang Yehuwah, aku bakal surak-surak ana ing Gusti Allah kang kaslametanku. Habakuk 3:17-18

He, apa wis wayahe kowe padha manggon ing omahmu sing ditutupi tembok, lan omah iki dadi jugrugan? Mulane mangkene pangandikane Sang Yehuwah Gustine sarwa dumadi; Coba cara sampeyan. Kowé wis nyebar akèh, nanging sing ngetokké sithik. kowé padha mangan, nanging ora wareg; kowe padha ngombe, nanging ora wareg; sira padha salin, nanging ora ana kang anget; lan sing entuk opah, opah dilebokake ing kanthong sing bolong. Mangkene pangandikane Sang Yehuwah Gustine sarwa dumadi; Coba cara sampeyan. Hagai 1:4-7

Amarga wiji bakal makmur; wit anggur bakal ngetokaké wohé, lan lemah bakal ngetokaké wohé, lan langit bakal ngetokaké ebuné; lan Ingsun bakal ndadèkaké kekarene bangsa iki ndarbeni samubarang kabèh mau. Sakaria 8:12

Sakabehing prasepuluhan padha gawanen menyang ing lumbung, supaya ana ing padalemaningSun, lan cobanen Ingsun saiki, mangkono pangandikane Sang Yehuwah Gustine sarwa dumadi, yen Ingsun ora bakal mbukak cendhela ing langit lan ngesokake berkah marang sira, nganti ora ana papan kang cukup kanggo nampani. Lan aku bakal nggegirisi wong sing mangan marga saka kowe, lan dheweke ora bakal ngrusak woh-wohanmu; anggurmu ora bakal ngetokaké wohé ing pategalan sadurungé mangsané, mangkono pangandikané Pangéran Kang Mahakwasa. Lan sakehing bangsa

bakal nyebut kowe rahayu, amarga kowe bakal dadi tanah kang nyenengake, mangkono pangandikane Sang Yehuwah Gustine sarwa dumadi. Maleakhi 3:10-12

Injil

Panjenengané banjur ngandika marang para sakabaté, "Panen panèn iku akèh, nanging kang nyambut-gawé mung sethithik; Mulané ndedongaa marang sing kagungan panèn, supaya dikongkon ngongkon wong-wong sing nggawé panènan. Mateus 9:37-38

Panjenengané banjur ngandika akèh bab marang wong-wong mau nganggo pasemon, pangandikané, "Lah, ana kang nyebar nyebar metu kanggo nyebar; Lan nalika nyebar wiji, ana sawetara sing tiba ing pinggir dalan, lan manuk-manuk padha teka lan dimangsa: Ana sing tiba ing papan sing berbatu-batu, sing ora ana lemahe, lan banjur thukul, amarga lemah ora ana jerone. lan amarga padha ora oyod, padha garing. Ana sing tiba ing antarané eri; Nanging eri thukul nganti mati, nanging liyane tiba ing lemah sing apik, lan metokaké woh, ana sing tikel satus, ana sing tikel sawidak, ana sing tikel telung puluh. Sapa sing duwe kuping kanggo ngrungokake, ngrungokna. Mateus 13:3-9

Pasemon liyane Panjenengane ngandika marang wong-wong mau, pangandikane: Kratoning Swarga iku padha karo wiji sawi, kang dijupuk dening wong lan nyebar ing pategalan, kang pancene paling cilik saka kabeh wiji, nanging yen wis thukul, iku paling gedhe ing antarane tetanduran, lan dadi wit, nganti manuk ing awang-awang padha teka lan manggon ing pang-pangé. Mateus 13:31-32

Mulané Panjenengané banjur ngandika marang wong-wong mau: Panèné akèh banget, nanging wong sing nyambut-gawé mung sithik. Lukas 10:2

Panjenengané uga ngandika marang pasemon iki; Ana wong nduwé wit anjir ing kebon angguré; Banjur teka lan nggolèki woh ing kono, nanging ora ketemu. Panjenengané banjur ngandika marang kang ngolah keboné anggur: Lah, telung taun iki anggonku teka nggolèki woh ing wit anjir iki, nanging ora ketemu. kok ngrusak lemah? Atur wangsulane: "Gusti, mugi karsaa ing taun punika ugi, ngantos kula ndhudhuk ing sakiwa tengenipun, saha bledugipun. Lukas 13:6-9

Apa kowé padha ora kandha, mung patang sasi, banjur panèn? Lah, Aku pitutur marang kowe: Padha tumenga lan delengen ing pategalan; amarga padha putih wis kanggo harvest. Lan sing panèn tampa opah lan nglumpukké woh kanggo urip langgeng, supaya sing nyebar lan sing panèn padha bungah-bungah. Yokanan 4:35-36

Satemen-temene pituturKu marang kowe: Menawa wiji gandum ora tiba ing lemah lan mati, iku tetep dadi siji, nanging yen mati, bakal metokake woh akeh. Yokanan 12:24

Bareng wis tekan ing dharatan, padha weruh geni areng ana ing kono, lan iwak tumeka ing kono lan roti. Yésus kandha marang wong-wong mau, "Nggawaa iwak-iwak sing kok tangkep saiki." Yokanan 21:9-10

Nanging Panjenengané ora ninggalaké sariranė tanpa paseksi, amarga Panjenengané nindakake kabecikan, lan paring udan saka ing langit marang kita, lan mangsa-mangsa woh-wohan, lan ngebaki ati kita karo pangan lan kabungahan. Lelakone Para Rasul 14:17

layang-layang

Nanging iki Aku pitutur: Sing nyebar sathithik, bakal ngenèni sathithik; lan sapa kang nyebar lubèr, bakal manèn lubèr. 2 Korinta 9:6

Lan Gusti Allah bisa ndadekke kabeh sih-rahmat marang kowé; supaya kowé, ing salawas-lawasé kacukupan ing samubarang kabèh, bisa ngluberaké sabarang panggawé becik: (Kaya kang katulisan, "Panjenengané wis nyebar ing luar negeri; Panjenengané paring marang wong miskin: kaadilané tetep ing salawas-lawasé. Saiki Panjenengané sing ngladèni wiji marang sing nyebar, uga ngladèni roti kanggo panganmu, lan nekakaké wiji sing disebar, lan ngetokaké woh-wohan saka kabeneranmu, supaya bisa nuwuhaké kasugihanmu kabèh; panuwun marang Gusti. 2 Korinta 9:8-11

Lan aja nganti bosen anggon kita nindakake kabecikan, amarga ing mangsane kita bakal panèn, manawa kita ora kesel. Galati 6:9

Sabab, nalika aku padha ana ing antaramu, aku padha prentah marang kowe: Manawa ana wong kang ora gelem nyambut gawe, aja nganti mangan. 2 Tesalonika 3:10

Apokrifa

Sabab kayadene wong tani nyebar wiji akeh ing lemah lan nandur wit-witan akeh, nanging kang kasebar ing mangsane ora thukul, mangkono uga kang kasebar ing donya iku ora thukul. ora kabeh bakal slamet. 2 Esdras 8:41

Kayadene wijine wong tani bakal sirna, yen ora metu lan ora oleh udan ing mangsane; utawa yen teka udan akeh banget, lan rusak iku: Mangkono uga manungsa, kang kawangun dening tanganmu, lan disebut gambar Panjenengan dhewe, amarga sampeyan padha karo wong, kang kanggo marga saka kabeh iku, lan padha kaya wiji petani. 2 Esdras 8:43-44

Jawa 1994: Panjenengané banjur mangsuli marang aku, mangkene: "Kaya pategalan, mangkono uga wiji; kayadene kembang-kembange, kaya mangkono uga warnane; kayadene wong kang nyambut gawe, iya mangkono iku pagaweane; kayadene wong tani iku awake dhewe, mangkono uga tetanemane. 2 Esdras 9:17

... amarga ing gumunggung iku karusakan lan akeh kasusahan, lan ing laku nistha iku bosok lan gedhe kekurangan: kanggo cabul iku ibune pailan. Tobit 4:13

Wong anom mau banjur nindakake kaya kang diprentahake dening malaekat mau; Iwak mau wis digodhog, banjur dipangan. Tobit 6:5

Lan rahayu wong priyagung, kang kanthi tangané ora nindakaké piala lan ora nggagas piala marang Gusti Allah, amarga wong iku bakal kaparingan kanugrahan kang mirunggan, yaiku pracaya, sarta warisan ing padalemané Gusti kang luwih disenengi déning panggalih. Kawicaksanan Salomo 3:14

Aja sengit marang pagawean kang abot, utawa peternakan, kang wus katetepake dening Kang Mahaluhur. Sirakh 7:15

Sing sapa ngolah tanahe bakal nambah tumpukane, lan sing sapa gawe senenge para wong gedhe bakal oleh pangapura tumrap piala. Sirakh 20:28

Manawa sira olah padunungan kang subur ana ing sakehing pategalan, sira tandurna kalawan winihira dhewe, sarta precaya marang kabecikaning pamedalira. Sirakh 26:20

Banjur padha nggarap lemahe kanthi tentrem, lan bumi ngetokaké wohé, lan wit-witan ing ara-ara. 1 Makabe 14:8

Kitab-kitab Eden sing Lali

Mula wong-wong mau kudu ngabdi marang tetanèn lan mbudidaya lemah, supaya bisa nduwèni pametuné akèh. Kanthi cara iki, budidaya saben jinis ditindakakake lan panen sing akeh banget ing saindenging tanah kasebut. Layang Aristeas 5:9-10

Wong-wong negara kanthi migrasi saka distrik-distrik padesan lan manggon ing kutha, nyebabake tetanèn dadi rusak: lan supaya ora bisa manggon ing kutha, Sang Prabu ndhawuhi dhawuh supaya ora manggon ing kono luwih saka rong puluh dina. Layang Aristeas 5:13

Mulane, anak-anakku, aja padha nggatekake kaendahane wong wadon, lan aja nggatekake prakara-prakarane; Nanging lumakua kanthi tulusing ati lan wedi-asih marang Pangéran, lan nyambut-gawé kanggo panggawé becik, sinau lan mèlu wedhus-wedhusé, nganti kowé diparingi bojo, sing dikarsakaké déning Panjenengané, supaya kowé aja padha nandhang sangsara kaya aku. Prajanjian Ruben 2:1

Padha sujuda ing tetanèn, lan sregep nyambut-gawé ing sakehing peternakan, ngaturaké pisungsung marang Pangéran kanthi panuwun. Awitdene Pangeran Yehuwah bakal mberkahi kowe kanthi woh-wohan kang kawitan, kayadene anggone mberkahi para wong suci wiwit saka Habel nganti saiki. Sabab ora ana panduman liya kang kaparingake marang kowe kajaba mung saka lemune bumi, kang wohe diunggahake kanthi rekasa. Amarga Rama Yakub mberkahi aku kanthi berkah saka bumi lan woh-wohan. Prajanjian Isakhar 1:39-42

Aku iki sing pisanan nggawe prau kanggo lelayaran ing segara, amarga Gusti paring pangerten lan kawicaksanan marang aku. Aku banjur ngudhunake rudder ing mburine, lan aku mbentang layar ing kayu liyane jejeg ing tengah. Aku banjur lelayaran ing pinggir pantai, golek iwak kanggo omahe bapakku nganti tekan Mesir. Lan kanthi welas asih, aku nuduhake tangkapanku karo saben wong liyo. Dene manawa ana wong neneka, utawa lara, utawa tuwa, iwak mau dakgodhog, banjur daktata, banjur dakwenehake marang wong kabeh, kaya kang dadi kabutuhane saben wong, kanthi susah lan welas asih marang wong-wong mau. Mulané Pangéran uga maringi iwak akèh marang aku,

nalika aku nggolek iwak; Awit sing sapa mèlu-mèlu marang pepadhané, tampa tikel-tikel saka Gusti. Nganti limang taun anggonku nyekel iwak, banjur dakwenehake marang saben wong kang dakdeleng, lan nyukupi kanggo kabeh omahe bapakku. Lan ing mangsa panas aku nyekel iwak, lan ing mangsa aku angon wedhus karo para sadulurku. Prajanjian Zebulon 2:6-13